

## Noordhijkerveld      19 november 1994

Op zaterdag 19 november verzamelden we ons om half tien 's morgens nabij de vloeivelden van het natuurgebied Hijkerveld-Diependal. Tien leden van Avifauna hadden gemeend de kou, mist en voorspelde regen te moeten trotseren. Bij ontstentenis van Fred Bosman voorzagen Wim Woudman en Rob Philippona ons van ornithologisch verantwoord commentaar. De vloeivelden achter de vroegere aardappelmeelfabriek, thans Speelstad Oranje, en het omliggende gebied worden door *Het Drentse Landschap* beheerd. Het gebied is alleen na afspraak toegankelijk. De vloeivelden liggen temidden van weilanden en akkers (mais, suikerbieten), met hier en daar een aaneengesloten perceel jonge bosaanplant.

Onze wandeling werd vooral bepaald door de vele groepjes Vinken en Geelgorzen. Vooral de laatsten lieten zich in hun volle pracht aanschouwen; bovendien pruttelden en tikten ze dat het een aard had. Hun nadrukkelijke aanwezigheid wekte niet de indruk dat het geelgorzenbestand in Nederland elk jaar weer verder afneemt.

Nabij een landbouwschuur zwierden in een tijdsbestek van luttele minuten zowel een Torrenvalk, een Buizerd en een Sperwer het lucht ruim in. Kort daarvoor hadden we de Blauwe Kiekendief al gesignaleerd. Een fraaie aanblik bood de formatie Grote Rietganzen die zich uit de mist had losgemaakt. Hun gegak schijnt de kenners nog het meest aan het geluid van een fagot te doen denken. De vogelkijkhut was

speciaal voor ons van het slot gedaan door de opzichter van Het Drentse Landschap. De "hut" bevindt zich aan de rand van de vloeivelden en er moet zo te zien een kapitaal in zijn geïnvesteerd. Een tientallen meters lange ondergrondse gang voert naar een ruime observatiepost met zicht rondom. Helaas liet zich van hier uit niets bijzonders observeren. Zou dat onder andere omstandigheden, in andere jaargetijden ook zo zijn? De watervogels die we even later wél zagen - Smienten, Tafeleenden, een enkele Brilduiker en Kuifeend - dobberden een paar honderd meter verderop, waakzaam tot op het bot. Ze waren vanuit de hut niet te zien geweest. Vanuit het niets scheerden opeens acht Goudplevieren over onze hoofden richting plassen, een prachtig gezicht.

Tot ons verdriet werden op hetzelfde moment de hemelse kranen echter ver opengezet. En dus moesten we helaas afzien van ons voornemen om verder rond het plassengebied te struinen. Niet moe, niet geheel voldaan en flink natgeregend arriveerden we weer bij de auto's. In Hooghalen, bij de favoriete bakker van Wim Woudman, dronken we koffie en aten we een appelbol. In deze entourage van Drentse goedertierenheid volgden weldra geanimeerde vogelgesprekken. Over Beflijsters in Onnen en hun voorkeur voor klimop, over winterharde Zwartkoppen in Eelderse achtertuinen, over die ene heroïsche Zwarte Roodstaart op triggerhappy Malta.

Al met al hebben we in een paar uurtjes toch nog ongeveer vijftientig vogelsoorten waargenomen. Het gebied hield een belofte in die niet kon worden waargemaakt. Misschien kan deze excursie daarom onder betere omstandigheden eens worden herhaald.

*Jan Bert Kanon*